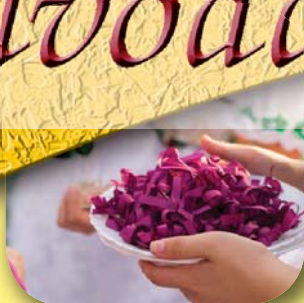

Krumvířský

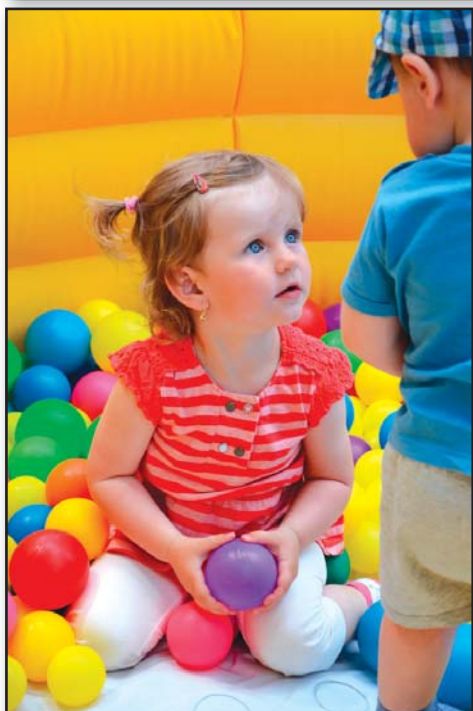
zpravodaj

2/2016

v tomto čísle:

- Krajské volby 2016
- Bartolomějské hody 2016
- Na cestách – Rumunsko
- Vystoupení VUS Ondráš
- Vítání občánků
- Den dětí
- Odpoledne s myslivostí
- Vozatajské závody
- Na co vzpomíná Jindřich Kříkava
- Hrdličky
- Američanky
- Společenská kronika

Z jednání OZ Krumvír

7. 6. 2016

Zapisovatel: Jana Komosná

Ověřovatelé: Tomáš Vostřák, Ing. Zdeněk Miklík

Přítomni: dle prezenční listiny – 13 přítomných

Bod č. 1

Veřejnoprávní smlouva o poskytnutí příspěvku – svaz tělesně postižených

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jedná se o příspěvek 3 200,- Kč na rok 2016. Již jednou schváleno. Předsedou MO je pan Emil Němeček. Z důvodu změny identifikačních údajů zastupující osoby se musí schválit znovu

Usnesení č. 16/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí příspěvku – svaz tělesně postižených
Hlasování č. 3.: 12-0-0

Bod č. 2

Závěrečný účet obce za rok 2015

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Návrh na schválení závěrečného účtu obce za rok 2015 bez výhrad

Usnesení č. 17/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce za rok 2015 bez výhrad
Hlasování č. 4.: 13-0-0

Bod č. 3

Účetní uzávěrka obce za rok 2015

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Návrh na schválení účetní uzávěrky za rok 2015

Usnesení č. 18/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje účetní uzávěrku za rok 2015
Hlasování č. 5.: 14-0-0

Bod č. 4

Žádost Spolku pro muzeum o poskytnutí finančních prostředků a Veřejnoprávní smlouva o poskytnutí příspěvku

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Spolek pro muzeum žádá o příspěvek ve výši 40 000,- Kč na opravu komínu a přestavbu muzea. Chtěli by 19. 8. 2016 otevřít pro veřejnost. Do budoucna plánují příměstský tábor.

Usnesení č. 19/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje žádost Spolku pro muzeum ve výši 40 000,- na opravu komínu a přestavbu muzea.
Hlasování č. 6.: 13-0-0

Usnesení č. 20/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí příspěvku Spolku pro muzeum
Hlasování č. 7.: 13-0-0

Bod č. 5

Žádost „Mužského pěveckého sboru Krumvír“ o finance za účelem pořízení části jednotného kroje

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Mužský pěvecký sbor Krumvír žádá o finance za účelem pořízení 16-ti kordulí. Jejich ušití bude stát 25 600,-Kč.

Usnesení č. 21/16/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje Mužskému pěveckému sboru Krumvír finance ve výši 25 600,-Kč na pořízení 16-ti kordulí.
Hlasování č. 8.: 14-0-0

Bod č. 6

Rozpočtové opatření č. 2.

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Rozpočtové příjmy se zvyšují z 14 097 500,-Kč na 14 199 300,-Kč

* Rozpočtové výdaje se zvyšují z 21 020 600,-Kč na 21 086 200,-Kč

* Financování je 6 886 900,-Kč
viz. příloha zápisu ZO

Usnesení č. 22/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 2.
Hlasování č. 9.: 14-0-0

Bod č. 7

Územní plán Obce – schválení nového ÚPO

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jde o schválení nového ÚPO. Proběhlo jedno kolo připomínek. K ÚPO se vyjadřoval i Krajský úřad Jihomoravského kraje

Usnesení č. 23/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje nový Územní plán obce
Hlasování č. 10.: 14-0-0

Bod č. 8

Smlouva s JMK o poskytnutí investiční dotace na zateplení stropní konstrukce budovy hasičské zbrojnice

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jedná se o investiční dotaci z Krajského úřadu Jihomoravského kraje ve výši 300 000,-Kč na zateplení stropu budovy hasičské zbrojnice

Usnesení č. 24/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu s Krajským úřadem Jihomoravského kraje o poskytnutí investiční dotace ve výši 300 000,- Kč na zateplení stropní konstrukce budovy hasičské zbrojnice
Hlasování č. 11.: 14-0-0

Bod č. 9

Pozemkové úpravy v k. ú. Krumvíř

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jde o nabídku zastupování Obce Krumvíř panem Ing. Jakubem Šebestou ohledně pozemkových úprav v k. ú. Krumvíř. Cílem zastupování je využít stávajících kontaktů a znalostí dané problematiky

* Dostavil se pan Ing. Jakub Šebesta – půjde o kompletní zaměření celého k. ú. obce Krumvíř. Vytvoří se bloky parcel. Blokováním padnou nájemní smlouvy pozemků, které se budou muset obnovit. Mají přislíbeny krajinné prvky, vodní prvky atd.

Usnesení č. 25/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje zastupování Obce Krumvíř panem Ing. Jakubem Šebestou ohledně pozemkových úprav v k. ú. Krumvíř

Hlasování č. 12.: 13-1-0

Bod č. 10

Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti s Českou telekomunikační infrastrukturou a.s.

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jedná se o sloupky u hasičské zbrojnice. Zděný sloupek bude zbořen (jde o sloupek, který je umístěn mezi hasičskou zbrojnicí a telefonní budkou) a postaví se nový plastový. Jde o věčné břemeno. Služebnosti budou zřízeny za jednorázovou náhradu ve výši 5 000,-Kč

Usnesení č. 26/16/Z 2

* Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti s Českou telekomunikační infrastrukturou a.s.

Hlasování č. 13.: 14-0-0

Dotazy, podněty a připomínky

* Paní Dana Hečová – zastupitelka vznesla dotaz ohledně ulice pod humny. Značka obytná zóna.

* Paní Veronika Procházková a paní Kristýna Vlasáková – vznesly dotaz ohledně dopravní situace v obci. Po přechodu u mateřské školky není možnost bezpečně přejít. Přehušťované parkování v ulicích.

Na přechodu u Mateřské školy bude zajištěna osoba k převádění dětí v ranních hodinách od 7:30h do 8:00h. Parkování v ulicích bude řešeno pokutami Policií ČR.

* Paní Mgr. Ivana Lexová – paní ředitelka vznesla dotaz, v jaké fázi se nachází řešení rekonstrukce kotelny na Základní a Mateřské škole Krumvíř. Vznesla dotaz ohledně svodů na budově ZŠ a MŠ Krumvíř. Sehnání klempíře. Vznesla stížnost na uveřejnění odměny v místním zpravodaji. Odměna byla schválena na zasedání Zastupitelstva obce ze dne 29. 12. 2015 č. 4/2015. Zastupitelstvo obce je veřejné a zápisy ze Zastupitelstva obce se zveřejňují na úřední desce a pravidelně v místním zpravodaji.

* Paní Procházková Michaela – zastupitelka vznesla dotaz na zrušení vývěsky u COOP

Jednoty. Zastupitelé navrhuji zrušit vývěsku a udělat nové plakátovací plochy na autobusových zastávkách.

* Pan Martin Valihrač – zastupitel vznesl dotaz ohledně oprav chodníků.

9. 8. 2016

Zapisovatel: Jana Komosná

Ověřovatelé: Ing. Lenka Kmet', Libor Vytrhlík

Přítomní: dle prezenční listiny – 11 přítomných

Bod č. 1

Rozpočtové opatření č. 3

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Rozpočtové příjmy se zvyšují z 14 199 300,-Kč na 14 811 300,-Kč

* Rozpočtové výdaje se zvyšují z 21 086 200,-Kč na 21 439 400,-Kč

* Financování je 6 628 100,-Kč viz. příloha zápisu ZO

Usnesení č. 29/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje Rozpočtové opatření č. 3

Hlasování č. 3.: 11-0-0

Bod č. 2

Schválení přijetí dotace z MZ z programu 16. Udržování a obnova kulturního dědictví venkova ve výši 184 222,-Kč

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Jedná se o dotaci z MZ z programu 16. Udržování a obnova kulturního dědictví venkova. Jde o 70% ze skutečných nákladů na 5ks altánků + 2 lavičky z akátového dřeva

Usnesení č. 30/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje přijetí dotace z MZ z programu 16. Udržování a obnova kulturního dědictví venkova ve výši 184 222,-Kč

Hlasování č. 4.: 11-0-0

Bod č. 3

Majetkové vypořádání s ÚZSVM ve věci dřevěného objektu na stadionu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Dřevěný objekt na stadionu je v majetku ÚZSVM. Jde o majetkové vypořádání od roku 2013 ve výši 69 200,-Kč

Usnesení č. 31/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje majetkové vypořádání s ÚZSVM ve věci dřevěného objektu na stadionu

Hlasování č. 5.: 11-0-0

Bod č. 4

Kupní smlouva mezi Obcí Krumvíř a firmou Starex s.r.o. o prodeji pozemku p. č. 494/45 o výměře 13 m²

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Firma Starex s.r.o. žádá o koupi pozemku p. č. 494/45 o výměře 13m² za stejných podmínek 1,-Kč/m²

Usnesení č. 32/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje kupní smlouvu mezi Obcí Krumvíř a firmou Starex s.r.o. o prodeji pozemku p. č. 494/45 o výměře 13 m²

Hlasování č. 6.: 11-0-0

Bod č. 5

Kupní smlouva mezi Obcí Krumvíř a panem Robertem Pilátem o prodeji pozemku p. č. 498/25 o výměře 609 m²

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Žádost pana Roberta Piláta o koupi pozemku p. č. 498/25 o výměře 609 m² za účelem výstavby rodinného domu

Usnesení č. 33/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o prodeji pozemku p. č. 498/25 o výměře 609 m² za účelem výstavby rodinného domu panu Robertovi Pilátovi s dodržáním původní podmínky výstavby rodinného domu do 5 ti let a kupní cenou 350,- Kč/m²

Hlasování č. 7.: 11-0-0

Bod č. 6

Kupní smlouva mezi Obcí Krumvíř a paní Ivetou Kajfošovou o prodeji pozemku p. č. 494/41 o výměře 821 m²

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Žádost paní Ivety Kajfošové o koupi pozemku p. č. 494/41 o výměře 821 m² za účelem výstavby rodinného domu

Usnesení č. 34/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje Smlouvu o prodeji pozemku p. č. 494/41 o výměře 821 m² za účelem výstavby rodinného domu paní Ivetě Kajfošové s dodržáním původní podmínky výstavby rodinného domu do 5 ti let a kupní cenou 350,- Kč/m²

Hlasování č. 8.: 11-0-0

Bod č. 7

Kupní smlouva mezi Obcí krumvíř a panem Karlem Šefčíkem o prodeji pozemku p. č. 1588/3 o výměře 126 m²

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Žádost pana Karla Šefčíka o prodej pozemku p. č. 1588/3 o výměře 126 m²

Usnesení č. 35/16/Z 3

* Zastupitelstvo obce schvaluje přednostně směnu za jiný pozemek ve vlastnictví pana Karla Šefčíka. Pokud takový pozemek pan Karel Šefčík nemá, schvaluje Smlouvu o prodeji pozemku p. č. 1588/3 o výměře 126 m²

Hlasování č. 9.: 11-0-0

Bod č. 8

Organizační záležitosti ve věci tradičních Krumvířských hodů

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

* Domluva ohledně organizace tradičních Krumvířských hodů

Dotazy, podněty a připomínky

* Paní Lenka Křížová – vznesla dotaz ohledně dopravy a pořízení radaru. Musí se prokázat hustota dopravy v Obci. Toto informativně zaznamenává radar na začátku Obce. Pořízení radaru by stálo asi 1 800 000,- Kč – 2 000 000,- Kč. Radar obsluhuje Policie ČR a musel by denně do Krumvíře jezdit policista stahovat data z radaru. My spadáme pod Hustopeče.

* Pan Jaroslav Komosný – informoval o výstavbě čističky odpadních vod. V Obci byla kontrola z Životního prostředí. Máme zde 14 výpustí. Inspekce životního prostředí zjistila, že v obci není čistička. Od r. 2018 má být v platnosti, že kontrola Inspekce životního prostředí může v domácnostech zjišťovat, jak nakládají s odpadními vodami. Příprava dokumentace výstavby čističky odpadních vod bude trvat asi 2 roky (zpracování projektu a další potřebné dokumenty, společná kanalizace + rozbory. Předběžná kalkulace je cca 2 000 000,-Kč).

* Pan Libor Vyrhlík – vznesl dotaz ohledně přístřešku pro promítače na stadionu.

Výzva Sboru pro občanské záležitosti:

maminky narozených dětí (občanů Krumvíře), přihlaste se na Obecní úřad na obřad Vítání občánků, telefonní číslo 519 419 321, e-mail: podatelna@krumvir.cz. Kdo má o obřad zájem musí vyplnit formulář „Souhlas se zpracováním osobních údajů pro účely vítání občánků“, který je k dispozici na webu www.krumvir.cz a na podatelně Obecního úřadu Krumvíř.

Bližší informace získáte na podatelně Obecního úřadu nebo u p. Michaely Procházkové.

Sbor pro občanské záležitosti navštěvuje občany obce – jubilanty ve věku 80, 85, 90 až 100 a více let s blahopřáním k jejich výročí.

Občané, kteří dosud nejsou v evidenci, v roce 2016 dovrší výše uvedené jubileum a mají zájem o osobní návštěvy členů Sboru pro občanské záležitosti spojené s gratulací a předáním dárkového balíčku, musejí vyplnit formulář „Souhlas se zpracováním osobních údajů pro účely blahopřání jubilantům“. Ten je k dispozici na webu www.krumvir.cz a na podatelně Obecního úřadu Krumvíř.

Bližší informace získáte na podatelně Obecního úřadu nebo u p. Michaely Procházkové.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHO-MORAVSKÉHO KRAJE

HLEDÁME POSILY DO NAŠEHO TÝMU

Hledáš smysluplnou a odpovědnou práci? Nejsi lhostejný/á ke svému okolí?
Nehledej a přijď mezi nás!

Jsi starší 18 let, máš maturitu, jsi bezúhonný/á s dobrou fyzickou a zdravotní kondicí?

NEVÁHEJ!

Nabízíme stabilní finanční ohodnocení, kariérní růst, 6 týdnů dovolené, příspěvky na dovolenou, odchodné, výslužné a řadu dalších výhod.

ODBOR PERSONÁLNÍ
Tel.: +420 974 622 621 - 4
Mob.: +420 725 687 622
E-mail: krpb.hledameposily@pcr.cz

Krajské volby 2016

Letos na podzim se v naší republice uskuteční krajské a senátní volby. Díky tomu, že je obnovována pouze 1/3 míst v senátu, tyto volby se nás v okrese Břeclav tentokrát netýkají – my si budeme svého senátora volit opět až v roce 2018. Nový senátor bude zvolen například za okres Hodonín nebo Brno-město.

Týkají se nás však volby krajské, podívejme se na ně tedy trochu podrobněji.

Kdy se bude volit?

Krajské volby se budou konat v termínu 7. a 8. října 2016.

Kdo může volit?

Volit může každý občan České republiky, který dosáhl věku 18 let.

Jak se volí?

Nejpozději tři dny před začátkem voleb obdrží každý právoplatný volič obálku s hlasovacími lístky. V případě ztráty či poškození dostane sadu hlasovacích lístků na požádání i v samotné volební místnosti.

Než volič vybere své kandidáty, musí se před volební komisí prokázat platným občanským průkazem, případně cestovním pasem.

V případě voleb do krajů si pak za zástěnou vybere jeden hlasovací lístek strany, hnutí nebo koalice, kterou chce podpořit. Obálku s tímto lístkem poté vhodí do hlasovací urny.

Chce-li preferovat konkrétního kandidáta na kandidátce, může jeho jméno zakroužkovat. Zakroužkovat může

maximálně čtyři kandidáty na pouze jednom hlasovacím lístku. Takto zvýhodněný kandidát může díky preferenčním hlasům přeskočit kandidáty, kteří jsou na kandidátní listině před ním.

Kde se volí?

Volby proběhnou v předem vybraných volebních místnostech, o kterých příslušný obecní úřad své voliče informuje. Občané mohou volit pouze v místech svého trvalého bydliště.

V případě závažného zdravotního důvodu je možné požádat příslušný obecní úřad o hlasování mimo volební místnost. K voliči se dostaví dva členové komise s přenosnou hlasovací schránkou. Hlasování na zastupitelských úřadech není možné.

Kandidátky pro Jihomoravský kraj

Hejtmánem Jihomoravského kraje je Michal Hašek za ČSSD, který se také pokusí o obhajobu svého postu. Kromě hejtmána je zároveň voleno i krajské zastupitelstvo. Zastupitelstvo je voleno na čtyři roky obyvateli kraje s volebním právem v rámci jednoho volebního obvodu poměrným volebním systémem a má 65 členů.

Celkem v našem kraji kandiduje 11 politických stran a sdružení a to: ČSSD, ANO 2011, KSČM, KDU-ČSL, ODS, TOP 09, Svobodní, Úsvit – NK, STAN, Zelení a piráti, SPD.

Zdroj: www.mvcr.cz
(red)

BARTOLOMĚJSKÉ HODY 2016

... očima stárků a stárků

Pro některé trvají hody 3 dny, pro některé 10 a pro nás začaly už na začátku prázdnin, kdy jsme začali s přípravami a schůzemi na kulturáku. Čtvrteční schůze jsou už několik let pravidelnou a neodmyslitelnou součástí letních prázdnin. Zdokonalujeme se v tancování, verbování, zpěvu a kdo něco neumí, tak ho to naučíme. Ke schůzím také patří chystání mašliček na sóla a výzdoby sálu. Jsme rádi za stoupající zájem mladších, kteří s námi chodili na schůze, jeli do lesa pro máju, pomáhali s čištěním máje, zdobením sálu a máje a chodili na zvaní a v průvodu.

Ve stárkovském sklepě bylo letos opět živo. Pomohli k tomu i naši přátelé z přespolních dědin, kteří si za námi dojeli zazpívat. Cesta pro máju, její čištění i stavění letos proběhlo

bez větších problémů. Po postavení panovala mezi všemi dobrá nálada. Ze třech dnů samotných hodů bychom rádi zmínili pondělí, na které přišlo znatelně více lidí, než v minulých letech.

Od začátku léta jsme navštěvovali přespolní hody. Zavítali jsme na hody na Kašnici, v Boleradicích, Brumovicích, Terezíně, na Čejči, v Žatčanech, Nikolčicích a Kloboukách u Brna. Na oplátku k nám na hody dojezdy chasy z Klobouk u Brna, Kašnice, Brumovic, Terezína, Dambořic, Borkovan, Popic, Jezeřan-Maršovic a Manerova.

V závěru bychom rádi poděkovali všem, kdo nám pomohli s přípravou i s průběhem hodů – panu starostovi, rodičům stárků a stárků, krojované chasy, těm, co nám půjčili a chystali kroje, pomocníkům s májou, bývalým

stárkům a stárkám i Vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili. Bez Vás by hody nebyly, děkujeme!

Martin

Letos jsem stárkoval již po čtvrté a asi i naпослед. Mojí skvělou stárkou byla Bára Řezáčová a naším dnem byla sobota. Náš den jsem si, i přes všechny starosti a povinnosti, moc užil. Odpoledne pod májou i večer na zábavě bylo hodně lidí, kteří se bavili. Letošní hody se mi líbily a myslím, že se i vydařili. Těší mě taky velký a neucházející zájem našich mladších kamarádů, kteří se aktivně účastní nejen hodů,

ale i jejich příprav, za což jsme jim vděční. I díky tomu nemám strach o budoucnost našich hodů. Hody sice skončili, ale vzpomínky mi zůstanou napořád.

Bára

Tento rok jsem po čtvrté a nejspíš i naposledy stárkovala se svým stárkem Martinem Sýkrou. Jako první pár jsme měli spoustu úkolů při organizaci a přípravách, kterým jsme se hrdě, a doufám, že i úspěšně postavili. Možná i díky slunečnému počasí přišlo hodně mladších krojovaných. Doufám, že u toho vydrží a že je to bude bavit stejně jako nás, po celé ty roky. Moc nás potěšil zájem místních i přespolních, kteří nás podporovali svou účastí po všechny dny hodů. DĚKUJEME!

Tomáš

Dobrý den, jmenuji se Tomáš Požár a byl jsem druhým stárkem s mojí drahou polovičkou Míšou Foretníkovou. Náš den byla neděle, která se nevydařila tak, jak jsme si představovali, od rána nám přšelo. Takže po návštěvě našeho kostela se vyrazilo. Celé zvaní přšelo, ale nakonec se vyčásilo, takže všechno mělo šťastný konec. Letošní hody se mi líbily, celá hodovní atmosféra byla úžasná. Stárkovská společnost byla parádní, nebyly žádné konflikty.

Miša

HODY, jsou dny, na které se celý rok tak těšíme, pilně připravujeme a užíváme. Se svým stárkem jsme tvořili druhý stárkovský pár. Náš den - neděle nám klasicky začala mší v kostele a už při něm bylo jasné, že se na nás slunce nepodívá. Kluci statečně zvali během deště, a když došli k nám, tak se počasí umoudřilo. Pod májů přišla na řadu zavádka, která vyšla tak tak s počasím a po ní spadlo pár kapek.

Večer probíhal na sále, kde jsme se všichni dobře bavili a užívali hody plnými doušky. Hody jsem si, i přes hodně starostí s přípravou a povinnostmi, užila naplno a těším se na Vás další rok. Juch!

Patrik

Hody jsou za námi a jsem rád, že jsem mohl stárkovat s Natálkou. Stárkoval jsem poprvé. I když v kroji chodím od mala, tak jsem byl dost nesvůj, hlavně ve svůj den. Hody se nám vydařily, moc jsem si je užil a už se těším na hody 2017. Tímto bych chtěl poděkovat všem, co nám s hody pomohly, a všem rodičům, co nám chystali kroje. Děkuji.

Natka

Letošní rok jsem stárkovala poprvé a stárkou jsem se vlastně oficiálně stala až 4 dny před hodama. Asi si dokážete představit, jak bylo obtížné a hlavně stresující, vše za tak krátkou dobu nachystat a připravit. Za mě největší poděkování patří mým rodičům, bratrovi, prarodičům a paní Jožině Vytrhlíkové, kteří se s tímto těžkým úkolem porvali přímo bravurně. Jelikož jsem byla 3. stárkou, mým dnem bylo pondělí. Po popršené neděli se v pondělí krásně vyčásilo. Snad i to pomohlo letošnímu, na první pohled většímu, počtu lidí pod májou. Hody jsem si moc užila, až mě mrzí, že tak rychle utekly.

David

Hody jsou bezesporu největším folklorním svátkem v naší obci. Hody nejsou jenom o zábavě, ale také o přípravách, se kterými nám pomáhalo spousta mladých lidí, za což bych jim chtěl touto cestou poděkovat. Naše poděkování dále patří taky všem lidem, kteří nějakým způsobem podpořili naše hody. I když jsem stárkoval prvním rokem, tak mě to chytlo natolik, že bych moc rád stárkoval nadále. Letos jsem byl

sklepníkem a mojí stárkou byla Katka Řezáčová. I přes hektické chvíle mě práce s vínem, jakožto sklepníka, velice bavila. Hody jsem si užil plnými doušky a doufám, že se tato tradice bude udržovat i do budoucna. Myslím si totiž, že to za to určitě stojí.

Katka

Hody pro mě mnoho znamenají. Člověk potká spoustu nových lidí a skvěle se při tom pobaví. I my jsme si už přípravy hodů užívali na plno. Pomáhala nám s nimi spousta mladých lidí, za což jsme opravdu rádi. Doufám, že je to jen tak nepustí. Já jsem letos stárkovala poprvé, jakožto sklepnice, a mým stárkem byl David Komosný. Myslím, že i přes horší chvíle, se nám hody opravdu povedli. Doufám, že ty další budou ještě lepší.

Mateřská škola

Ocenění
za sběr
pomerančové
a citronové kůry

Spaní ve školce

Ocenění za sběr papíru

Výlet do Kněždubu za zvířátky

Vystoupení k Svátku matek

Plavecký výcvik 1. – 2. ročník

Podané ruce

Výlet do Jihlavské ZOO a podzemí

Slavnostní ukončení školního roku

Spolek PRO MUZEUM

Budova muzea – tehdy ještě rodinného domku – v roce 2012, tedy v době, kdy jsme jako spolek začali připravovat expozice, vypadala, že bez dalších větších úprav vydrží i 5 let. Naše předpoklady byly velice optimistické. Již v prvním roce fungování bylo jasné, že se musí ihned začít odstraňovat vlhkost. Nejdříve byla situace vidět na čelní fasádě. Tvořily se na ní mapy odlupujícího se zdiva. Fasáda pomaloučku opadávala a my jsme se připravovali na rekonstrukci. V roce 2014 jsme požádali o zapsání na seznam kulturních památek. Památkový ústav v Brně i příslušný odbor obce s rozšířenou pravomocí nám vyšly vstříc a jeho odborní pracovníci začali pomáhat. Fasáda byla v havarijním stavu, vlhkost postupovala do oken a dveří, zárubně byly zcela prohnílé. A co nedokončila vlhkost, to dokončili červotoči. Po poradě s odborníky jsme muzeum uzavřeli s nutností obrovského závazku, zvaného OPRAVA.

Žádný stavební zásah na kulturní památce se neobejde bez patřičných povolení. Takže, ještě než jsme vytáhli zednické kladívko, začal kolotoč povolení, projektů, žádostí a hlavně složenek a poplatků. Pro bližší seznámení s grantovou a dotační politikou vám popíši příběh naší dlažby (teď už luxusní). Pokud si chcete zažádat o dotaci, musíte mít Závazné stanovisko obce s rozšířenou působností a památkového ústavu. Dále, pokud se jedná o větší stavební úpravu (a to na památce, snad kromě výmalby, je úplně všechno) musíte požádat stavební úřad. K žádosti přiložíte stavební plány (náskres, zákres, zaměření...) od architekta, smlouvu se stavební firmou, technickou zprávu, fotografie současného stavu a nakonec vlastnický list. Vzhledem k tomu, že se granty vypisují jednou za rok, max. měsíc a půl dopředu, a úředníci mají na všechno 30 dnů je jasné, že je to občas nad lidské síly. A to ještě musíte mít štěstí, protože granty se převážně nevypisují na celkové opravy, ale na opravy konkrétní věci. Všechny potřebné dokumenty chystáme dopředu, abychom jednali podle hesla: Kdo je připraven, není překvapen! Žádost odešlete v jarních měsících a teď čekáte, jak dopadnete. Pokud dobře, peníze přijdou v lepším případě v létě, v horším případě na podzim a v tom nejhorším v zimě. Ale vyúčtování musí proběhnout v tom samém kalendářním roce, ve kterém jste peníze obdrželi. A to se ještě účetní podmínky neziskových organizací občas míjí s účetními podmínkami grantů a dotací. Ale zpět

k dlažbě. Grant nám byl přislíben, dlažbu jsme chtěli objednat. Obeslali jsme asi 4 výrobce – a to i na Slovensku. Češi chtěli zálohu – na kterou jsme prozatím neměli, Slováci ne. Volba jasná! Cena dlažby, kterou nám schválil památkový ústav, se pohyboval zhruba kolem 3600,- Kč za m². Dlažby bylo potřeba 21 m², grant počítal se 60 000,- včetně výměny dubových zárubní a příslušných stavebních prací. A o žaludeční vředy postaráno! Všechno dobře dopadlo díky našim věrným dárcům – Agru v čele s panem Havlíkem, Výtahům Brumovice v čele s panem Bobkem, Nadaci OF a Mgr. Talarovičové, kamarádce a fanynce. A protože peníze přišly až koncem září a dlažba na zakázku se vyrábí 3 měsíce, pokládala se těsně před Vánocemi. Ještě, že bylo teplo. A takovýchto příkladů máme spoustu. Ne všechno však jde dělat v zimě a na podzim. Prostě nejde v létě sedět a čekat na peníze. Na tomto místě patří obrovské poděkování našim dobrodincům – Dášce Urbanové, dědovi Kocourkovi, Pavle Bezúškové, mému manželovi, Jihomoravské komunitní nadaci a OÚ. Bez jejich nezištné pomoci bychom to prostě nezvládli. Pokud vám ovšem grant nebyl přidělen, musíte hledat jinde a neklesat na mysli.

Ale dost už „úředničiny“, začíná dobrodružství jménem HLÍNA.

Kdo nás alespoň trochu sleduje (hlavně na Facebooku), ví, že jsme opravy zahájili workshopem. Pod vedením pana Dorazila jsme z fasády odbouchali úplně všechny opadávající části včetně „čeho všeho“, co do hlíny nepatří. Jenomže – dům potřebuje dýchat z obou stran. Tedy i zevnitř. Tak jsme s těžkým srdcem uzavřeli muzeum a začali vybourávat betony, obouchávat zdi, škrábat, míchat, nahazovat, zatlučet i otloukat. Hlína si žije svým vlastním životem. Pokud ji nebudete dobře poslouchat, odvděčí se vám odpadáním a prasklinami. Museli jsme se tomu naučit. Nebylo to jednoduché. Záchvaty radosti střídaly deprese i slzy. To když jste večer odcházeli a stěny byly nádherně rovné bez jediné prasklinky a druhý den vás čekala měsíční krajina spojená s úplně vyschlou australskou půdou. V rukách máme každý centimetr všech omítek – a to hned několikrát. A jak jsme vlastně postupovali? Nejdříve jsme hliněnou maltou a použitými kotovnicemi vyplnili největší krátery ve zdech, nabouchalo se pletivo a na něj se nanášely jednotlivé vrstvy hliněné omítky, doplněné pilinami,

plevami, slámou a dávkou koňského hnoje od Honzi Pilaře a Kratochvílů. A pak se začalo zatírat – nejdříve pačkem (hlína, hnůj). Pro představu – natření nové omítky na čelní fasádě trvalo denně zhruba 4 hodiny. Natírat se muselo zpočátku dvakrát denně, soboty neděle, svátky, pátky! Během dalšího týdne se už natíraly jen prasklinky. I tak se na fasádě pracovalo intenzivně několik týdnů. V další fázi se fasáda obrušovala sádkokartonářskou brusku (sousedé nám, doufejme, už ten všude přítomný prach a zápach odpustili). Při nanášení pačoku se totiž tvořily boule, které se musely zarovnat. A začal kolotoč nového nanášení pačoku, zatírání a následného obrušování. Občas se nám podařilo obnažit i pletivo. Záleželo na celkové zralosti celé vrstvy. A tak to šlo dokola od loňského léta, které bylo nadmíru teplé a to se hlíně moc nelíbilo. Má ráda chládek a postupné vysychání. Tento postup jsme opakovali ve všech místnostech. Mezitím se vyměnily zárubně, udělaly se nové el. rozvody, opravil se a zprovoznil komín, pořídila se dřevěná podlaha. V průběhu oprav jsme propadali depresím, které střídaly stavy naprosté euforie. A do toho všeho jsme postupovali „Kontrolní dny památkového ústavu“.

Při rekonstrukci ozdobných prvků – šambrán – kolem oken a dveří jsme měli víc štěstí než rozumu (ale abych řekla pravdu, toto rčení platilo v průběhu CELÉ rekonstrukce). Moje neteř přivezla svého přítele, mladého slovenského restaurátora. „To dáme, to je v pohodě“ platilo pouze do doby, než se na první šambránu sáhl. Šest nás pilně pracovalo 26 hodin s kladívkem, štětečkem, dřevěnou profilací a rukama nad hlavou. Když jsme slezli z lešení, prohlásil restaurátor, že to bylo sice fajn, ale už ví, čím se určitě žít nechce!

Každá místnost vypráví svůj vlastní příběh. Příběh svého života. Nestihli jsme opravit všechno tak, jak jsme si představovali, přistoupili jsme na různé kompromisy (Především u části zásuvek a osvětlení – hlavně z finančních důvodů. Až si naspoříme, budeme všechno dolaďovat. Znáte to: „No monney, no funny!“). S pomocí stavebních firem, živnostníků, kamarádů, rodiny se nám podařilo opravit vnitřek domu. I tak si myslím, že je to víc, než jsme v některých chvílích doufali. Docházelo i k různým paradoxním situacím. Např. Dáška si při natírání oken pořád stěžovala, že se jí ty nátěry vůbec nelíbí a okna stále vypadají oprýskaná, Jarda Mikulica se podívoval nad naší technikou nátěru a památkový ústav jásal nadšením, že přesně tak by to mělo na památkách tohoto typu vypadat.

Ještě teď jsem dojatá nad slovy těch, kteří nám dobrovolně pomáhali. Když jsme jim děkovali, řekli: „Není zač“. Ani nevěděli, jak moc se mýlili. Je zač, každá každičká pomoc, a zvláště od srdce, je k nezaplacení.

I přesto, že se rok a půl opravovalo, chtěli jsme udržovat pořádek, alespoň před domem. Nespočetněkrát jsme vysadili trávu, kterou nám potom rozjelo auto s kontejnerem, míchala se na ní hliněná „malta“ a mnoho dalšího. Mlat a dvůr jsme uklízeli alespoň dvacetkrát – např. vždy před návštěvou památkářů. Mrzelo nás, že na podzim nádherně rozkvetlou zahradu téměř nikdo neviděl.

Otevírání muzea

Otevírání muzea

Otevírání muzea

Otevírání muzea

Otevírání muzea

Jedinou akcí, na kterou jsme se těšili a kterou jsme si užili, byl „Muzejní tábor“. Třináct dětí, dvě paní učitelky, já a Oksa jsme si týden hrály, pletly košíky, malovaly pentle, oblékaly krojačku, vařily mýdlo, psaly kurentem, zpívaly, tiskly ornamenty a třeba i tkaly. A toto byla přesně ta chvíle, kdy si řeknete – stála mi ta oprava za to! Pokud se tady budou konat akce podobného typu, tak nelitujeme ani těch 1500 kusů jednorázových rukavic, 6 ti párů bot, nespočetně triček, vest, svetrů a jiných totálně zničených pracovních oděvů. Nelitujeme ani popálenin od vápna, svých pěstěných nehtů, natažených zad a dalšího tělesného ublížení.

V průběhu oprav o nás natočili jeden krátký dokument pro Náš venkov, poslouchali naše vyprávění v rádiu, udělali nám výstavní panel v Památkovém ústavu, vyšel nám článek ve sborníku PÚ, inspirovali jsme se různě po muzeích a mnohemu jsme se přiučili. Dokonce nás oslovili s tím, abychom si zřídili firmu na opravu hliněných památek. Tak to ani náhodou!! My už se těšíme na výtvarné dílničky pro děti, na další spolupráci se Zuzkou Osako, pro kterou vybíráme to nejlepší z Hanáckého Slovácka, na restaurování našeho depozitu a na další výstavy.

Ted' máme místnosti zařízené jenom tím nejnужnějším, chceme vše postupně doplňovat. Určitě se bude muset „znovu líčit“, uvidíme, co udělá s novými omítkami zima. Na Vánoce připravujeme výstavu „Od chlapečka po stařečka“, kterou vymyslela Věrka Vašíčková, a při Kraji beze stínu chceme dát prostor regionálním výtvarníkům. Domlouváme výstavu s Veronikou Malatincovou a Zuzkou Osako.

Ještě nás čeká moc a moc práce, chceme poděkovat všem, kteří nám přišli pomoci, všem kteří nám něco věnovali (bylo toho hodně, ani nestíháme pořádně poděkovat!), vám všem, kteří nám držíte palce i vám všem, kteří přijdete! A „U stařenky v komoře“ najdete nově i pohlednice. Sortiment chceme rozšířit o prostírání a ubrusy s originálním designem www.tradice.org, krojovou panenku oblékačku, krojačky trochu jinak a mnoho dalšího.

Otevřeno chceme mít především podle zájmu Vás, návštěvníků.

No, a samozřejmě se zapojíme do happeningové akce „Dáme kroj“, která bude 28. září.

Tož, dojdite k nám na besedu.

Věra Colledani

Pokud jste si v článku přečetli slova: „obeslali jsme, požádali jsme, sehnali jsme, napsali jsme, zajistili jsme“, vězte, že jsou v množném čísle psaná pouze ze skromnosti. Všechna tato úřední a papírová práce je dílem pouze jedné osoby, kterou je Věra Colledani. ONA využila svého umu, talentu a zkušeností pro krumvířské muzeum. Starala se, aby při rekonstrukci probíhalo vše podle plánu a pravidel. A hlavně, aby na všechno byly peníze.

A na co peníze nebyly, nebo když bylo potřeba někde ušetřit, potom nastoupily její šikovné ruce a ruce Oxy Mandelíkové. V článku pak čtete: „vybouchávali, zatloukali, zatírali, obrušovali, líčili“. Věrka i Oxa velmi často vykonávaly chlapeckou práci. Nedá se ani spočítat kolikrát stoupaly nahoru po žebříku a kolikrát klekaly na kolena, aby bylo vše pěkné, čisté, precizní. Kdyby mi to někdo vyprávěl, co ony všechno zvládly, s čím vším si dokázaly poradit, neuvěřím. Ale já jsem měla to štěstí to tyto prázdniny vidět na vlastní oči a občas jim i něčím vypomoci.

„Holky, na každém kousku v muzeu vidím vaši píli, úsilí, nadšení a hlavně srdce. Jsem ráda, že jste mě vzaly mezi sebe. A jistě píšu za všechny členy a muzejní nadšence: Děkuje! Klobouk dolů!“

Dagmar Urbanová

Drátěný podklad s výplněmi

Hlína, hnůj a plevy

Kotovicové výplně

Zrající fasáda

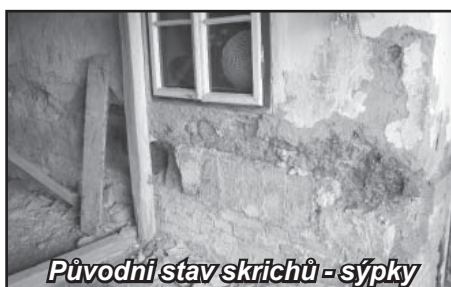
Opadaná čelní fasáda

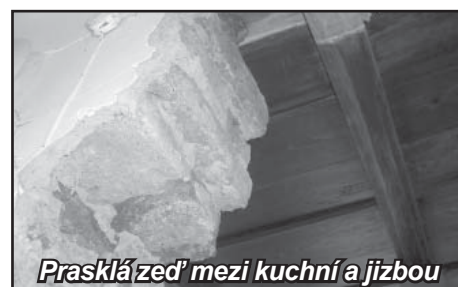
Odstraněné vrstvy staré omítky

Zcela zničené zárubně

Původní stav skříchů - sýpky

Prasklá zed' mezi kuchní a jizbou

Stav fasády - 2012

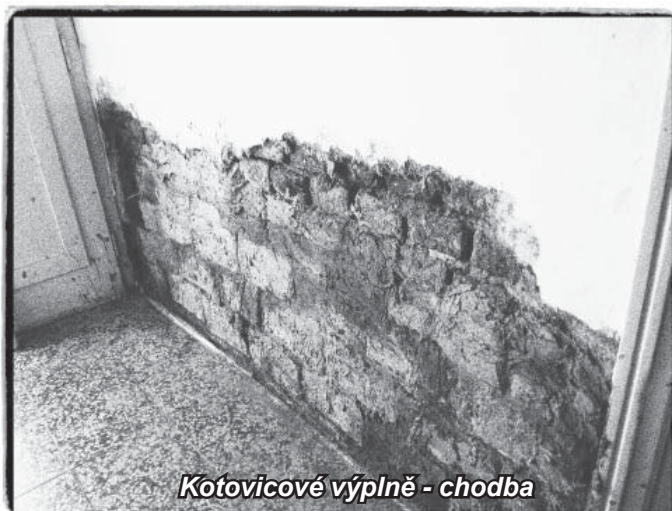
Stav fasády - 2014

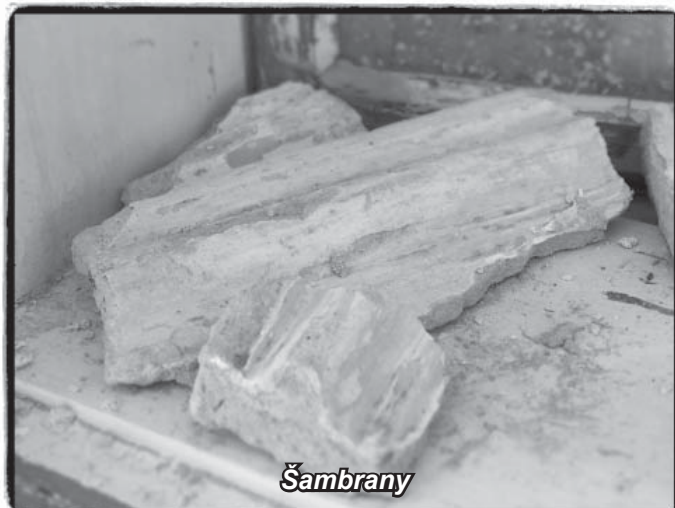
Stav fasády - léto 2016

Práce na šambranách

Kotovicové výplně - chodba

Šambrany

Tábor - tištění ornamentů

VÝZVA K CELOREPUBLIKOVÉ HAPPENINGOVÉ AKCI

DÁME KROJ

28. ZÁŘÍ 2016

Oslavme Den české státnosti projevem hrdosti na naše národopisné skvosty.

V tento čas si oblékneme autentický kroj, jeho část nebo symbol. Nezapomínejme na naše tradice, které nám v podobě krojů zanechali naši předkové. Cílem happeningu je vyjádřit sounáležitost s kulturní tradicí, svébytné národní kultuře. Je výzvou pro všechny, kteří lidové tradice ctí a snaží se je uchovávat pro naše děti.

Srdečně zve autorka Cimbálů na ulici Jana Šimečková.

INFO: <https://www.facebook.com/damekroj>, email: simeja@seznam.cz.

Jarní řetěz výstav vín byl ukončen 27. – 28. května celostátní výstavou ČZS s mezinárodní účastí v Břeclavi. Na dvou minulých výstavách získali krumvířští vinaři vždy šampiona výstavy, letos se to nikomu nepodařilo. Nejvyšší ocenění z našich vín obdržel Antonín Hradil, a to zlatou medaili za odrůdu Blauburger ročník 2013. Zástupci našeho spolku se aktivně účastnili jak hodnocení vín, tak i samotné výstavy. Pro malý zájem se zrušil zájem na Floru Kroměříž. Naopak zájezd do lázní Mošon byl jako obvykle plně obsazen.

Opět jsme pomohli při organizování Vinařského běhu. Stejně tak jsme užiteční obecnímu úřadu na krumvířských hodech a stárkům věnujeme víno z Josefského koštu.

Z dotací Jihomoravského kraje jsme pořídili dva chladicí boxy a vyplachovačku sklenic na výstavu vín.

Během letních měsíců byl dokončen krb a oplocení u Vinařského domu.

Nejvydařenější akcí byl v uplynulém období zájezd do Rajhradu. Nejdříve jsme navštívili Benediktinský klášter,

kde nás jeden z mnichů seznámil s historií i současností. Poté jsme se přesunuli do Rajhradských klášterních vinných sklepů. Zde se nám věnoval jeden ze sklep mistrů Miloš Ostřížek a odborné znalosti prokládal osobními zážitky. Občerstvení i vzorků vín bylo tak akorát, takže po návratu do Krumvíře jsme už ani nenavštívili místní restauraci.

Teď už se všichni vinaři připravují na blížící se vinobraní. Přestože bude úroda nižší především z důvodu květnových mrazů a pozdějšího výskytu chorob, dohodlo se na srpnové schůzi majitelů vinic na tratích Díly, Barany a Stádliska, že se i letos bude hlídat.

Díky dotaci od obecního úřadu se pořídila dvě plynová děla, čímž se zabrání škodám způsobenými špačky na vzdálenějších místech. K tomu se pořídilo ještě jedno dělo na trať Sklenářův kopec.

Na závěr přeji všem vinařům, ať dozrají hrozny v té nejlepší kvalitě.

Rozsypal Karel

TJ Sokol Krumvíř

Nová soutěž, noví soupeři, noví spoluhráči, nové zkušenosti... To a mnohem víc čeká krumvířské fotbalisty v nadcházející fotbalové sezóně. Povedlo se jim totiž po třech letech strávených v nejnižší krajské soutěži postoupit o další stupeň výš a nyní se mohou těšit na souboje v 1.A. třídě.

Vraťme se ale do poloviny června, kdy vrcholil souboj o první místo v tabulce 1.B třídy. Krumvíř ztrácel bod na první Velkou nad Veličkou a čekal ho poslední zápas na hřišti v Nikolčicích, zatímco jeho rival v boji o titul zajížděl na horkou půdu do Lovčic. Utkání, které se hrálo v horké sobotní dopoledne, naši hráči i přes divoký průběh a tři obdržené červené karty vyhráli a nezbyvalo jim, než doufat v prohru Velké. Její hráči si ovšem nakonec domů přivezli vytoužený bod, díky kterému se odpoutali od Krumvíře a skončili s tímto minimálním rozdílem před ním. V tu chvíli ovšem hráči a funkcionáři klubu věděli, že postupové brány do vyšší soutěže ještě nejsou definitivně uzavřeny. Ve hře byl totiž ještě mimořádný postup pro nejlepší tým z druhého místa tří skupin 1.B třídy. Tento post se k radosti všech našich hráčů a fanoušků podařilo získat právě Krumvíři a premiérová účast v 1.A třídě je rázem tady. Těšit se tak můžeme na souboje s týmy jako jsou Kyjov, Ratíškovice, Lednice nebo Velké Pavlovice.

Kvalitnější soutěž si ovšem žádá i zkvalitnění kádru. Do týmu se poda-

řilo dotáhnout dva mladíky – Štěpána Rozkydala ze Šitbořic (bývalý hráč 1. FC Slovácko) a Dalibora Adamce ze Svatobořic-Mistřína (bývalý hráč Hodonína) a k nim zkušenost v podobě staronového hráče Martina Doležala, vracejícího se z angažmá v Rakousku. Věříme, že si mužstvo co nejdříve sedne a při své historicky první účasti v 1.A třídě nebude jen do počtu.

Letní přípravné a pohárové zápasy ovlivnila zranění a absence vlivem dovolených, což se projevilo i na výsledcích - prohra 1:5 v Osvětimanech, výhra 5:0 v Šardicích, prohra 1:4 v Mikulově a výhra 1:3 s Rajhradem.

Změnu zaznamenalo i družstvo dorostu. Trendem, tedy spíše nutností posledních ročníků je spojování družstev několika vesnic z důvodu nízkého počtu hráčů. Zatímco minulý ročník se krumvířští dorostenci dali dohromady s těmi brumovickými, letos se k nim přidali navíc kloboučtí mladíci. Domácí zápasy se po dohodě budou hrát na podzim v Krumvíři a na jaře v Kloboukách. Snižující se počet hráčů způsobuje i ubývající množství družstev a proto se na celém okrese Břeclav podařilo poskládat pouze jednu šestičlennou skupinu, takže týmy spolu budou hrát dvakrát na podzim a dvakrát na jaře.

Družstvo žáků doznalo lehčích změn kádru vlivem věku hráčů, nicméně věříme, že chlapci, kteří přichází z kategorie přípravek, dokážou

nahradit své kamarády, odcházející nastálo mezi dorostence. Na pozici trenéra přichází náš bývalý hráč Josef Brychta, kterému přejeme ke vstupu do trenérské kariéry spoustu úspěchů a především pevné nervy.

Také přípravky se výrazně dotkne odchod hráčů do starší kategorie. Ovšem o ty, kteří se mají stát jejich nástupci, se vůbec nebojíme. Svým přístupem k tréninkům i zápasům si výrazně říkají o své místo na výsluní a my se jen můžeme těšit na jejich vzrůstající výkonnost.

12. června se na místním fotbalovém plácku uskutečnil pohárový turnaj přípravek za účasti šesti družstev. Zde je konečná tabulka:

1. místo - SK Rakvice
2. místo - Sokol Velké Němčice
3. místo - Sokol Horní Bojanovice
4. místo - FK Valtice
5. místo - SK Krumvíř
6. místo - Sokol Nosislav

Protože měla tato akce spoustu kladných ohlasů, budeme se ji snažit uspořádat i v příštím roce. Snad s lepším umístěním pro domácí tým. Krumvířští si ovšem všechno vynahradili o dva týdny později na turnaji v Nosislavi, kde skončili v šestičlenné skupině o skóre druhí, přičemž první místo jim uniklo v poslední minutě závěrečného zápasu. Svými výkony ovšem všechny přihlížející diváky přesvědčili o svém potenciálu.

Ondřej Luskáč

WineRun

Krumvířský vinařský běh

Předposlední červnovou sobotu uspořádal spolek proKRUNVÍŘ již druhý ročník Krumvířského vinařského běhu – WineRun. Tak jako první rok bylo účelem přilákat do Krumvíře milovníky vína a běhu, kteří chtějí strávit pěkný den v malebném prostředí vinařských sklepů a vinohradů v okolí Krumvíře. Letos jich dorazilo více než 400.

Počet běžců hlavního závodu se od loňského ročníku téměř zdvojnásobil (89 běžců 2015, 145 běžců v roce 2016). Závodníci různých věkových i výkonnostních kategorií nejen z České republiky museli proběhnout trať dlouhou 6,6km. Závod vedoucí uličkami Krumvíře přes Sklenářův kopec připravil divákům a návštěvníkům sklepů strhující podívanou netradičního běžeckého klání. Prvenství obhájil František Mahovský, který svůj loňský čas o pár vteřin nepřekonal, ale i tak trať proběhl za 22 minut a 8 sekund a nedal ostatním šanci. Z místních se blýskl především Tomáš Němeček, který zaběhl celkově 23. čas a ve své kategorii mužů do 19 let se umístil na krásném druhém místě s časem 30 minut a 14 sekund. Obdivuhodný výkon podal nestárnoucí místní běžec František Foretník, který trať zdolal za 38 minut a 10 sekund a ve své kategorii mužů nad 60 let skončil na druhém místě. Štafety zaznamenaly také značný nárůst, a to na celkový počet osmi startujících týmů z různých koutů republiky (např. tým z Čelákovic - cca 270 km nebo fešný tým z Národního divadla Brno).

Na vítěze stejně jako loni čekala unikátní cena v podobě vyvážení vínem – vyhrál tolik vína, kolik vážil. František Mahovský si dovezl domů výhru v podobě 54 lahví krumvířských vín (pozn. autora: oproti loňským 56 lahvím, čímž organizátory samozřejmě potěšil – Franto, jen tak dál s tou dietou!). Vítězka Hana Vejrostová si pak vyběhala o 6 lahví méně. Pro vítěze mimo tekuté odměny byla také připravena cena v podobě projíždky kočárem s koňským povozem po otevřených sklepech a okolí.

Po celou dobu akce bylo možné v areálu Národopisného stadionu

degustovat vína od Vinařství Josef Prokop, Vinařství Pod Kumstátem, Vinařství Novák, Vinařství Zezula a Vinařství Pavlovín. Organizátoři akce si tentokrát dali za cíl rozšířit zájem o otevřené sklepy, kterých tento rok bylo otevřeno osm. Jedním z taháků pro navštívení sklepů byla památeční plaketa, kterou návštěvník dostal za navštívení všech sklepů, a to až za cílem ochutnávky vína, hamburgerů či jiných pochutin nebo dokonce prohlídky světového unikátu v podobě sbírky sirek z celého světa pana Mirka Gavendy. K návštěvě sklípků lákala i možnost se do nich nechat dovézt koňským povozem Tomáše Kratochvíla ze stáje Hubi Kelly.

Změnu návštěvníci jistě zaregistrovali také na pozici moderátora, kde Martina Zacha vystřídali herecké hvězdy českých seriálů a divadel Radim Fiala a Petr Halberstadt. Oba herce můžete společně vidat nejčastěji na pódiu divadla Bolka Polívky, kde také působí jejich divadelní společnost StageArtCZ.

Velké díky patří všem návštěvníkům, běžcům, dobrovolníkům a jiným donátorům, kteří v průběhu celého dne přispívali na pomoc Petrovi Navrátilovi z Krumvíře, který bojuje Huntingtonovou chorobou. Díky štědrosti všech dárců se vybralo neuvěřitelných 25 000 Kč. Před večerním programem do Krumvíře zavítali i hokejisté z NHL Jiří Tlustý a David Pastrňák, kteří Petrovi šek předali. Vybrané prostředky pomohou Petrovi při náročné léčbě a na ozdravné procedury zlepšující jeho zdravotní stav.

Velké poděkování patří také obci Krumvíř, dobrovolným hasičům Krumvíř, SK Krumvíř, Tomáši Kratochvílovi, sponzorům, všem vinařům na stadionu, vinařům, kteří otevřeli sklep a všem dobrovolníkům, kteří velkou měrou pomohli s organizací a bezproblémovým průběhem akce. Nesmíme zapomenout také poděkovat těm obyvatelům Krumvíře, kteří z vlastní iniciativy v horkém počasí nabízeli běžcům před svým domem osvěžení v podobě postříku ze zahradní hadice nebo nápoje. I díky Vám se stává Krumvířský vinařský běh neobyčejnou událostí!

Věříme, že do příštího ročníku Krumvířského vinařského běhu, který se bude konat 17. 6. 2017, se přihlásíte i Vy, protože radost z pohybu je základem spokojeného života!

Spolek proKRUMVÍŘ ve spolupráci s obcí Krumvíř uspořádal představení Češi za polárním kruhem ve zpracování amatérského divadelního spolku Sivičtí cimrmanologové.

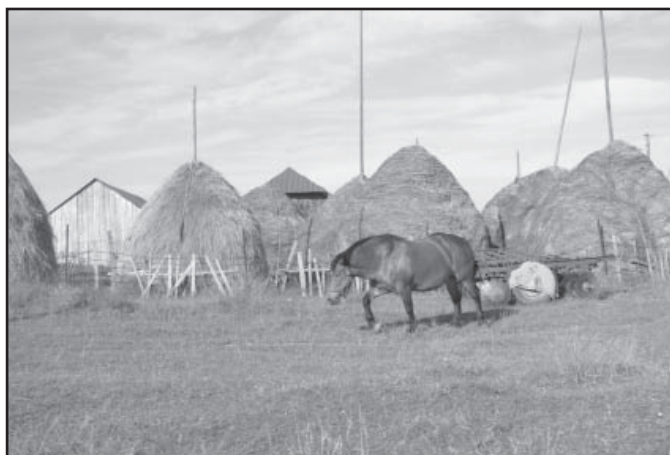
Od předků k Drákulovi aneb cestou necestou Rumunskem

Začalo to jako všechny naše cesty – jen idea cíle, zbrklé rozhodnutí bez potřebných podkladů a sen, že objevíme zemi, o níž nám babička básnila před spaním místo vyprávění pohádek. A je tu ještě jedna věc, která spojuje všechny naše objevné výlety: opravy po první stovce kilometrů. Nebyl by to tatka, kdyby se v té stařícké avii co chvíle nevrátil. Abych však nepřebíhala – naše cestovní parta obohacená stejnými blázný, jakými jsme my, se vydala za novým dobrodružstvím: Rumunskem.

Když vjíždíte do Rumunska, je to, jako byste překonali nejen těch 730 kilometrů zajižděk a zkratk, které z ničeho nic skončily, ale i několik desítek let do minulosti. Při cestách, které se hrdě tváří, že jsou dálnicemi, se pase stádo krav, kterého si všimnete jen stěží, když zrovna předjíždíte koňský povoz, který si to maže po krajnici. Vesnice jsou ověšeny pestrobarevným kvítím, mezi nímž matně rozeznáváte palice česneku. Děti z celé vesnice si hrají podél cest a nebojí se jít od svého rodného domu dál, protože by ztratily WiFi. Zkrátka naprosto jiný svět, který jsme nejen rodilým Rumunům, ale i československým osadníkům mohli jen tiše závidět pro jeho nezkaženost.

Trochu jako na jiné planetě jsme si připadali, když jsme s několika černobílými fotkami lítali po každém kopci, na který se naše auta vyšplhala, a snažili se odhadnout, jak moc se mohla krajina změnit během 50 let, kdy podobnou návštěvu vykonal můj praděda, který se zde narodil. Tam na kopcích, kde lidé hleděli na turisty jako na mimoně místo jako na plný balík peněz, jak je časté u nás i dál na západ, se žije absolutně jinak. Děti lítaly po dědině a hrály si, starci seděli na lavičkách a zadumaně hleděli na líně se pohybující mraky, adolescenti buď tuto pustinu plnou těžké práce opustili, nebo seděli v jediné místní hospůdce a snažili se španělsky vysvětlit bandě Čechoslováků (zřejmě tam ta zpráva o rozdělení ještě nepřišla), že netrefili kopec, kde dodnes žijí jejich „bratři a sestry“.

Když už jsme se tedy konečně všichni pochopili, najeli jsme na jakousi polní cestu (zpočátku asfaltka, později jen prашná cesta typu rallye Dakar) a na každé křižovatce si kladli otázku, kam dál. Když jsme dojeli na rozcestí, radši jsme počkali, zda se neobjeví nějaký místní, kterému by něco říkal aspoň jeden název vesnice, které nám babička sepsala. Naštěstí jsme natrefili pouze na lidi vstřícné a srdečné, někteří dokonce ovládali angličtinu (což bylo požehnání po týdnu domluvy alá ruky nohy). Poslali nás do Plopișu, který nás sice vítal tabulí psanou i v češtině, avšak místní veterinář, Rumun mluvící zčásti česky, jenž se pro nás nepochopitelně loučil frází „Buďte zdraví a jezte cibuli“, si pamatoval jen jediného Čechoslováka – Hečka. Poslali nás za ním další štěrkovanou prudkou cestou vzhůru, jakou jsme už jeli celý den, a posádce karavanu už vstávaly vlasy hrůzou. Touto poměrně už lepší polňačkou, která se připravovala na asfaltový nátěr, jsme se dostali k první samotě, kde si dva kloučci hráli s koněm, vzadu na dvorku však byla stařenka, která zaslechla svou rodnou řeč, a dojatě se s námi začala bavit.

Po tom, co nás navedla ke kostelu v Gemelčičce, jsme vyhledali místního faráře, který se rozpovídal o vztazích mezi rodinami i o rodině, kterou bychom zde mohli najít. To už se ale stmívalo, a tak jsme zaparkovali naproti kostelu, přečetli další kapitulu Drákuly za zvuku vličího vytí na mega velký naoranžovělý měsíc, které se ozývalo z lesů pod námi, a šli na kutě. Druhý den jsme popojeli zase o pár hřbitovů dál (tou dobou už jsme byli natolik psychicky zdeptaní, že jsme se vzdali naděje, že by v těch končinách mohl někdo přežít) a vydali se hledat rodinu Hečků, kterých sice bylo dost, ale v žádné ze samot zrovinka nebydleli. Intuitivně (dodnes nechápu, jak jsme se k té mýtině dostali) jsme našli i Šimona Dulovce, který trávil dopoledne pastvou jediné krávy, která mu zbyla po komplikacích s místními skupinkami Rumunů. Naší největší odměnou byla však návštěva Hečků, které jsme našli na rodinném setkání a kteří, byť nás vůbec neznali, nás pohostili, jak nejlépe uměli (kdo by odmítl makovou buchtu a bůček, že :-))

Bylo to hrozné – teď, když se vracím zpátky a uvědomuju si, v jak hrozné bídě a rasovém oddělení tam lidé žijí, a přesto tam zůstávají, se mi ani nechce věřit, že takové místo opravdu existuje. Vypadají šťastně bez všech počítačů a mobilů, radují se za elektrické vedení a žehnají štěstí, že jim asfaltovou cestu dodělají, zatímco my se jen potutelně usmívali a kladli si otázku, jestli je to správně.

Ale co s načatým výletem? Když už se i ti nejzarputilejší antiknihomolové začali do řádků Brama Stokera, nezbyvalo, než se vydat po jeho stopách. Ty nás zavedly nejprve do Sighișoary, kde se reálný podklad Drákuly narodil a vyrůstal (to bylo furt samý: „Eldo, udělej upíra!“), později do Brašova. Městečko, které turistický průvodce označuje za domov slavného Nabodávače, však přetévalo turisty snad ze všech koutů Evropy, nahuhňaných v uličkách vedoucích k hradu a lemovaných nekonečným stánků se zbožím, na němž se většinou objevovala Vladova strašidelná tvář. Naznali jsme, že tohle byla špatná volba, a vydali se po

části Transfăgărășan k jezeru Vidraru, kde jsme měli noční návštěvu neznámého (snad samotného Drákuly...?), který bez potíží otevřel dveře karavanu, posvítíl baterkou dovnitř na spící i nespící, zavřel a odešel. Ne, že bychom se díky jeho zájmu cítili bezpečněji, ale aspoň nás to přinutilo přijmout jistá bezpečnostní opatření.

Přesto jsme udělali poslední naučnou zastávku na cestě domů – zřícenina Poienari, údajný „Drákulův hrad“. Po vystoupení šestnácti set dvou schodů lesem jsme na vrcholu zaplatili za vstup k hradu, vedle něhož byly zobrazeny i údajné mučicí nástroje ze středověku, včetně pár nešťastníků nabodnutých na kůlech.

Cesta domů byla nekonečná a zdoluhavá, a tak jsme své povinné řidičské zastávky věnovali městům jako Sibiu, Oradea, Miskolc a Čierny Balog (jako bychom toho neměli dost už na hraničním přechodu v Borsu). Šťastně, že jsme celý ten šílený výlet přežili, a plni zážitků jsme dorazili domů!

Eliška a Staňa Honzírkovi

Vystoupení VUS Ondráš

Dne šestého května proběhla při příležitosti 71. výročí Dne osvobození a Vzpomínkového dne OSN na oběti druhé světové války v kulturním domě dvě vystoupení Vojenského uměleckého souboru Ondráš. V dopoledních hodinách zahrál a zatančil pásmo "Zatoulané pohádky", na které se přišlo podívat 170 dětských diváků z Krumvíře a okolních vesnic. Na večer pak nabídl pořad s názvem "Taneční miniatury" v sedmdesáti minutách divákům skládku tanečních a hudebních čísel různorodých etnografických regionů nejen naší vlasti. Cimbálová muzika pod

vedením Jaromíra Kučery vykouzila skvělou atmosféru a závěrečné číslo taneční skupiny Martina Krajiňáka "Kozácké obrázky" ocenilo celé obecenstvo čítající kolem 150 lidí potleskem ve stoje. Pestré kroje a skvělé výkony tanečníků i hudebníků určitě stály za zhlédnutí.

Pokud jste nestihli VUS Ondráš v Krumvíři, můžete tento brněnský soubor potkat i na různých (nejen) okolních akcích - podrobný program najdete na jejich webových stránkách a návštěvy zcela jistě nebudete litovat! A my se budeme těšit, že je zase brzy přivítáme v naší obci.

(red)

Vítání občanů

Šárka a Martin Kulíškoví se synem Adamem
Marcela Kapičáková a Vojtěch Červinka se synem Davidem
Monika Matušková a Pavel Krejčí se synem Janem
Zuzana Konečná a Robert Zapletal s dcerou Veronikou

Dětský den

Sobotní odpoledne 4. června patřilo dětem, které přišly (stejně jako vloni) oslavit svůj svátek na národopisný stadion. Bohatý program jim opět zajistili místní hasiči a hasičky. Hlavním tématem celého odpoledne bylo sportovní soutěžení. Pestrý byl ale i doprovodný program, který zahrnoval: taneční vystoupení (za které děkujeme šikovným děvčatům z tanečního kroužku), malování na obličeje (děkujeme Šárce Foretníkové), vystoupení s bičem, jízdu na koních (za oboje děkujeme Ireně Knotkové a Tomáši Kratochvílovi), přetahování lanem a také dětskou diskotéku. Dárkem pro všechny malé i velké děti byl také skákací hrad, na kterém mohly

zdarma po celé odpoledne řádit. Ská-
kací hrad a odměny za sportovní vý-
kony jsme pořídili díky našim štedrým
sponzorům, kterými jsou:

OBEC KRUMVÍŘ, VINAŘSTVÍ
PAVLOVÍN, BV BRUMOVICE VÝ-
TAHY, PENZION ELI, TOMÁŠ
SVRČEK, VINAŘSTVÍ JOSEF VA-
LIHRACH, PETR WINKLER, VINAŘ-
SKÉ POTŘEBY BUREŠ, ALLRISK
VÍT VALIHRACH, NERIET, HRNČÍR-
NA KRUMVÍŘ, RODINA LOVEČKO-
VA, POTRAVINY HRUŠKA.

Všem zmíněným ještě jednou vel-
mi děkujeme!

Poděkování patří nejen sponzo-
rům, ale i celému organizačnímu
týmu. Hasičů a hasiček není mnoho,
proto jsme uvítali pomoc od dobrovol-
níků, mezi které patřili nejen rodinní
příslušníci hasičů, ale i ochotní rodi-
če, paní učitelky z naší školy a škol-
ky a všichni ostatní. Bylo jich potřeba
mnoho, protože stejně jako minulý
rok, jsme pro děti připravili celkem
16 především sportovních disciplín.

O tom, že se akce vydařila, svědčí
i celkový počet soutěžících dětí, který
se letos vyšplhal na 116!

Aneta Němečková

Odpoledne s myslivostí

Letos v červnu uspořádalo myslivecké sdružení Hubert již druhé „Odpoledne s myslivostí“. I přes to, že počasí přálo, sešlo se druhou červnovou sobotu o polovinu méně dětí se svými rodiči než loni. Stejně jako minulý rok začínala trasa u školy, kde měli děti za úkol poznat trofeje zvířat. Hned za keramičkou následovalo střelení a další úkoly cestou kolem Sklenářova kopce, vinohradů a polí... příjemnou čtyřkilometrovou procházkou se děti dostaly zase až k myslivně. Po takovém výkonu byl špekáček vítaným občerstvením. Samozřejmě, že děti neodcházely domů s prázdnou – každá správná soutěž musí mít i vítěze, a tak byli oceněni nejlepší střelci a přírodovědci v každé kategorii. Všichni odcházeli domů spokojení a plní zážitků. Takže příští rok zas!

(red)

Vozatajské závody

V sobotu 6. 8. se na koňském závodisti konal 4. ročník vozatajských hobby závodů, které pořádala stáj Hubi Kelly Krumvíř. Závody byly rozděleny na kategorie studenokrevných a teplokrevných, dvojspřeží a jednospřeží a muži a ženy. Závody komentoval pan Martin Foretník. První se odjeli závody jednotlivců, které nabídli průjezdy vodou, složité kličkování, přejezd mostu a jiné. Na překážkách byly umístěny tenisové míčky pro zaznamenání chyb. Po skončení atraktivních závodů byla na programu krátká přestávka s ukázkou umu s bičem - otevření lahve piva, trhání novin, polystyrenových proužků, praskání balonků a jiné. Během klání závodníků byl připraven doprovodný program s malováním na obličej a možností jízdy na voze. Pro návštěvníky bylo připraveno chutné občerstvení i možnost koupit věci s westernovou tematikou.

Po přestávce byly na programu štafetové závody, které přinesli několik dech beroucích momentů. Další ročník bude jistě následovat, tak neváhejte přijít.

(red)

Z HISTORIE

Na co vzpomíná 101-letý Jindřich Křikava

Jak vznikl název ŠALINA

Někdy v roce 1935 se parta mládenců z Krumvíře vydala za svým kamarádem Tomášem Šalé zvaným Šálin, aby se podívali, jak trénuje. Ten závodně běhal i s Emilem Zátokem a trénoval v Pisárkách na hřišti Moravské Slávie.

Čekání na tramvaj si krátili debatou o všem možném. Chválili Šálinovi úspěchy a prý by si zasloužil, kdyby se po něm něco jmenovalo. A tam padl návrh, že třeba ta tramvaj, kterou pravidelně každé odpoledne jezdil do Pisárky. Všem se to líbilo, odsouhlasili to a od té doby se název vžil a používal i na ostatní tramvaje.

Ochotnické divadlo v Krumvíři - od nepaměti

Už jako malý kluk si pamatuju, jak se hrávalo divadlo v hospodě u Krčů. Vpravo - ode dveří k šenku - bylo malé jeviště, tak na loutkové divadlo. No a tehdy se tam za-

hrála i Maryša. Až se postavila sokolovna a založil Sokol, začalo se hrát tam. Hry režíroval pan řídící Ostřížek. Byly to vážné kusy, ale i kuplety a operetky. Ty v pozdější době režíroval Jindra Charvát. Někteří ochotníci hráli i bez školy jako profesionálové. Návštěvnost byla velká. Také členové Orla měli své ochotníky. V roce 1935 se postavil Katolický dům - dnešní budova kina - a tam hráli Orli a režírovala slečna Fuksová, učitelka ručních prací.

Pan učitel Ostřížek režíroval až do své smrti (do r. 1942?) a pak se vystřídali - p. uč. Karel Svoboda, Slávek Mikulica, Mirek Kincl a Staňa Gála. Hrál se například Lucerna, Lakomec, Kříž u potoka... Z operetek to byla Hospoda u Markétky, Kráska ze Šumavy, Z českých mlýnů, Zapadlý zvoneček.

Tehdejší krumvířské divadlo mělo úroveň dnešního boheradického. Škoda, velká škoda, že tomu už tak není!

J. Benáčková

Příběh, který se stal v naší rodině o hodech před více než osmdesáti roky...

Malý Staniček se předčasně probudil z odpoledního spánku. Neplakal. Jeho pozornost upoutala hudba znící zvenku. Maminka ho přebalila a posadila na klín. Oknem teď viděl pestrobarevné kroje pohybuující se podle rytmu muziky. Byla neděle a naproti před sokolovnou probíhala hodovní zábava. Chlapec mohl na barevné kráse očí nechat. Pohybem buclatého zadečku dával najevo, že dokonale vnímá hudbu a rytmus.

Hody byly vždy pokládány za velké svátky. Celá obec byla vyšňořena, vyčištěné prostředí každého domu včetně vymalování fasád. Bylo zvykem, že i lidé si pořizovali něco nového na sebe. Všichni Staničkovi sourozenci dostali sváteční nové oblečení. Nejstarší Mařenka, vyučená švadlenou, si ušila pěkné šaty a Jarce sukni. Frantik dostal nové kalhoty a sandály. Všichni prožívali hody, jak se patří, pod máj. Ludva a Karel, rovněž oblečení v novém, věnovali sváteční odpoledne na dvoře hrdličkám.

V jedné kleci, kterou si sami zhotovili, chovali dva páry. Samečci se často velmi klovali. Kluci se báli, aby některý následkem zranění neuhynul. Vyrobili proto další klec, pro každý pár

samostatné hnízdo. Když Karel do ní teď jeden pár přemísťoval, sameček mu uletěl. Sedl si na zídku u hnojiště a ohlížel se po samičce. Ta zůstala sama v kleci.

Hnojiště bylo naplněno močůvkou, hnůj byl před hody vyvezen na pole. Karel se rozhodl, že hrdličího samečka musí chytit. Ve staré zídce byly již vydroleny cihly, takže nohama se mohl do mezer zapřít. Rukama se přidržel vrchní řady cihel. Když se již dostával k samečkovi, ten vždy poskočil kousek dál. Karel lezl, ruce i nohy ho bolely, ale úkol nevzdával. Když byl asi uprostřed zdi, cihla, které se chtěl přidržet, povolila a Karel spadl do močůvky. Jen to žbluňklo. Vyplašený sameček vzlétl a přistál na bidýlku klece, kde čekala jeho družka. Ludva mu pohotově pomohl dovnitř. Karlovi ale pomoci nemohl, ten musel z močůvky vylézt sám.

Rozruch na dvoře probudil v kuchyni dřímajícího otce. Oknem uviděl tu spoušť. Vyběhl na dvůr a Karla smradlavého močůvkou od bot

až po uši nahnal ke studni. Ludva na něho musel pumpovat vodu tak dlouho, až se všechna močůvka spláchna. Potom oba bráchové, chovatelé hrdliček, dostali přiměřený nářez. Ostatní očistu Karla zařídila maminka. Jen ty kalhoty po vyprání již nezářily novotou.

Staničkovi se konečná fáze tragédie nelíbila. Začal ronit slzičky a chtěl jít tam - prstíčkem ukazoval tam, kde vyhrávala muzika a tancovaly krojované páry.

Stana Ševčík

Stana Ševčík Grumvířský Chalůpky

V Grumvířských Ghalúpkách bývalo uliček! v nich sme prožívali různých her, honiček. Četníci chytali lumpy a zloděje, partyzáni Němce, zrádce, trestali oboje. Děvčata nablízku házela si puckú, ta větší v představách myslela na lásku.

Gdyž psi nebo drůbež vpletli se pod nohy, tělo se vymyklo z původní polohy a často do červena kůža se zbarvila. Nigdo fšak nepřiznal, že rána bolela.

Z Grumvířských Ghalúpek je dnes čtvrt výstavní. Zmizely škarpy a uličky, hevět z domů nesmí. Gdyž se tu procházím, na dětství vzpomínám. Bývalo radostné. I dnes radost prožívám.

Američanky v Krumvíři

Od 1. třídy v r. 1934 tehdy zvané „obecné školy“ jsem sedával v lavici s Láďou Kulíškem, od té doby vlastně celoživotním kamarádem. Ve stejném roce 1948 jsme i oba maturovali, říkalo se, že jsme složili „zkoušku dospělosti“ a tu dosaženou dospělost jsme prožívali v mladistvém opojení a prázdninové volnosti. Tu přišel Láďa na nápad, seznámit se se dvěma hezkými, skoro stejně starými dívkami - „Američankami“, jak je v Krumvíři nazývali. Bydlely totiž u Mokřých vedle fary, skoro naproti Kulíškovým, takže Láďa měl ty vzácné cizinky stále na očích. Je pravděpodobné, že i obě dívky sledovaly pohyb po dědině a informované svými domácmi, neodmítly námi nabízené seznámení. Prožili jsme pak společně snad nejkrásnější prázdniny - v mladistvém opojení a ve vši počestnosti.

Bohužel, jen ty prázdniny, během kterých jejich otec - pan Zábranský - úporně sháněl po úřadech povolení odjet zpět do Kanady, kde s rodinou bydlel a působil v Baťových závodech. Bylo to ani ne půl roku po „Únoru“ a s výjezdem do zahraničí už byly potíže. Jakmile povolení získal, neotál a s oběma dcerami i s jejich o hodně mladší sestřičkou rychle odjeli.

Naše kontakty a vzájemné vztahy s milými krasavicemi však s jejich odjezdem neskončily. Psali jsme si, dostal jsem i nějaké fotografie z jejich nové vlasti, ale i dopisování uti-

chalo a zhruba po roce ho ukončilo oznámení tmavovlasé Věrky, že se bude vdávat. Bude si brát v Kanadě žijícího Moraváka jménem Svoboda a původem dokonce z Hodonína. Náhoda?

Já jsem v následujících letech dokončil v Brně vysokou školskou studia, začal působit v Ostravě, také založil rodinu, vychoval 2 syny, a když jsem v r. 1995 odešel do důchodu, vrátil jsem se do rodného kraje - sem na jižní Moravu. Bohužel ne do Krumvíře, ale do Mutěnic, abych byl blíž svému

Věrka a Božka, 1948

staršímu synovi, který v té době už působil jako lékař v hodonínské nemocnici.

Tu - jednoho letního dne roku 1996 - zazvonil zvonek u našeho domu v Mutěnicích. Otevřel jsem a uviděl starší, stále ještě půvabnou paní v doprovodu mladšího muže. Letmý pohled stačil, abych se ujistil, že téměř po 50 letech zase vidím Věrku Zábranskou - Svobodovou. V její tváři bylo jisté napětí. Nedivte se, vždyť nevěděla, s kým se to po takové době vlastně setká a jak po tolika letech vypadám. K tomu se pak i přiznala. Napětí přivítáním povolilo. Pozval jsem ji dál a rozloučil se s jejím doprovodem s ujištěním, že ji odvezu, kam si bude přát. Pak jsme se u nás v pokoji usadili a společně probírali naše životní příběhy uplynulých let.

Dozvěděl jsem se, že do Krumvíře a Hodonína přijíždí už od devadesátého roku. Nejprve i s manželem, když, bohužel, zemřel, přilétá sama. A když se nedávno dověděla, že bydlím v Mutěnicích, odhodlala se mě navštívit. Pochlubila se, že má dva dospělé syny, kteří však už bydlí se svými rodinami jinde, ona sama bývá na samotě v sousedství lesa, jehož část

sama s manželem vysadila. Nyní o okolí domu pečuje, jezdí i s traktorem a do města autem.

Oba jsme se rozpovídali, dokonce i společně nafotili a na jednu bylo nutné pomýšlet na ukončení návštěvy. Nebylo to snadné. Věrka dala najevo, že asi víckrát nepřijede pro potíže s chůzí. Nakonec se nechala zavést na sídliště v Hodoníně před dům manželových příbuzných, kde jsme se rozloučili objetím a přátelským polibkem v jakési předtuše, že se vidíme naposled.

Karel Svoboda

Věra, 1948

Mutěnice, 1996

VÍTE, ŽE...

- Tomáš Němeček byl již podruhé vyhlášen OFS Břeclav nejlepším střelcem skupiny v kategorii starších žáků?

- od září bude fungovat cukrářská výroba u Zvoničů?

Objednat si můžete dorty, zákusky, koláče i vánoční cukroví. Nikol Zvoničová, Tel.: 723 376 461, Kristýna Zvoničová, Tel.: 721 904 013

- v neděli 5. června projížděla přes Krumvíř v rámci své 4. etapy cyklotour „Na kole dětem“? Peloton vedl známý Josef Zimovčák na svém historickém vysokém kole. Během trvání této akce na podporu onkologicky nemocných dětí se vybralo více než sto deset tisíc korun.

- na stránkách www.youtube.com najdete několik videí z letošních hodů, které tu během jejich trvání nahrál Antonín Vrba? Najdete tam videa ze stavění máje, z příprav, ze zvaní nebo například i zavádku.

- jsou do konce roku naplánovány v Krumvíři následující akce?

10. 9. 2016 – Odehrávky hodů s DH Hornobojani
17. 9. – Burčáková zábava
17. 9. – Podzimní burza oblečení v KD
7. 10. – Koncert kapely Traktor
27. 11. – Rozsvěcení vánočního stromu a jarmark
10. 12. – Mikulášská zábava
11. 12. – Vánoční koncert

VELKÁ BURZA aneb blešák

**Sobota 17.9.2016 v KD Krumvíř
8:00 - 11:00**

**Dívčí a chlapecká obuv
a oděvy (do vel. 160)
Dámské, pánské a těhotenské oděvy
Příslušenství pro děti a miminka**

**Benefity pro nakupující:
Dětský koutek,
Káva/čaj zdarma**

V Krumvíři komáři byli, sú a budú

Hodně z nás zasílá každé číslo Zpravodaje svým příbuzným a známým, kteří již v Krumvíři nežijí, přesto je však dění u nás stále zajímavé. U těch starších jsou to zejména vzpomínky, které je s Krumvířem stále spojují.

Titulní stránka minulého čísla – krásná barevná fotografie housátek a oveček (o to cennější, že nešlo o žádné ilustrační foto, ale o autentickou fotku z Krumvíře – od Ostřížků v Chaloupkách), vyvolala nostalgické, ale pěkné vzpomínky u mnoha z Vás. S jednou takovou se s námi zprostředkovaně podělil i pan Mojmír Valihrač z Moravské Nové Vsi. Na polní práce, pasení husí, ale i chlapecké hry, které se svými kamarády – Vlastou Jeřábkem, Josefem Prokopem a dalšími společně prožívali. A jako důkaz toho, že v Krumvíři byli komáři už tenkrát, nám poslal písničku, kterou si při pastvě prý zpívali:

*Choboty, choboty,
Překrásný pola sú
U vody komáři
Pořád nás ščípajú.
Komáři, komáři,
Proč vy nás ščípate,
My husy paseme
A vy ani bičem
Zahnat se nedáte.*

Jenom tak na okraj

Musím přiznat, že v době hodů lituji všechny majitele domů v okolí kulturního domu. Po letošním létě víme, jak se cítí. My – tím myslím všechny, kteří buď přímo nebo zahradou sousedíme s Vinařským domem. Každý spolek – a obzvlášť vinaři, jejichž činnost obohacuje společenský a kulturní život obce už spoustu let – si zaslouží mít vlastní „klubovnu“. Vůbec nevádí, když si členové „pokošťují, pogrillují“. Narážím spíš na ty, kterým vinaři budo- vu s přilehlým pozemkem půjčují. Už jsme zažili petardy (po kterých zbytky nikdo neuklidil), rozbíjení sklenic, hlasitou živou i reprodukovanou hudbu, noční míčové hry apod.

Opravdu se zamýšlím nad tím, kdo vymyslel pořídit si prostory pro podobné účely v zástavbě nových domů, kde je spousta mladých rodin s malými dětmi. Nenajdou se v Krumvíři vhodnější prostory pro rodinné oslavy? Co takhle konečně opravit lingusák na stadioně? A nejhorší na tom bývá, když se sejde „soukromý“ večírek „před naším“ s další akcí „za naším“ (a to nejenom u vinařů). To pak v sobotu posloucháte, jak Generál Laudon jede ulicí a v neděli jak je zafúkané okénko. Jasně, každý z nás někdy griloval a nedodržel noční klid, ale určitě by to nemělo být téměř víkendovým pravidlem. Zkusme se k sobě chovat jako dobří sousedé.

*Za všechny „postižené obyvatele“ děkuji.
Věra Colledani*

Hrob učitelů Marie a Karla Svobodových v Krumvíři

Milí Krumvířáci!

Chceme vás informovat o tom, že 15. července 2016 jsme já s manželkou i s vědomím mé sestry Věry uložili urny obou našich rodičů - Marie a Karla Svobodových - do již vybudovaného hrobu s pomníkem na krumvířském hřbitově. Oba rodiče působili v Krumvíři jako učitelé od r. 1927 a otec později - více než do poloviny minulého století - i jako ředitel ZŠ. Rozhodli jsme se k tomuto řešení, když jsme byli uvědoměni, že hrob na „Ústředním hřbitově v Brně“, kde byli oba rodiče uloženi, bude zrušen.

Jsmo vděční vedení obce Krumvíř, že nám umožnilo pronajmout hrobové místo mezi hrobem p. řídícího Ostřížka, s nímž oba moji rodiče na škole v Krumvíři společně působili a hrobem rodiny Gálové, se kterou jsme se cítili téměř spřízněni. Je to pro naši rodinu místo přímo symbolické.

*syn - Doc.PaedDr. Karel Svoboda
s manželkou Elenou
a dcera - MUDr. Věra Hubáčková
s manželem Jaroslavem.*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JUBILANTI

za období od 1. 9. do 31. 12. 2016

Ostřížková Jarmila	88 let
Kříkava Jindřich	101 let
Válek Svatopluk	87 let
Drápalová Maria	87 let
Haschková Josefa	81 let
Vejvančická Josefa	89 let
Peterková Ludmila	80 let
Prokopová Antonie	95 let
Kulíšková Františka	86 let
Mandelík Stanislav	83 let
Kuchařová Irena	85 let
Koníčková Božena	92 let
Šišáková Bohumila	88 let
Hladký František	87 let
Kulíšek Jindřich	85 let

Šefčíková Valeria

83 let

Pichler Štěpán

81 let

PŘIHLÁŠENÍ

za období od 1. 4. do 31. 7. 2016

Vytrhlíková Jitka	č. p. 217
Křížová Lenka	č. p. 209
Grygar Vojtěch	č. p. 49
Grajciarová Kristýna	č. p. 49
Houdková Helena	č. p. 5
Svoboda František	č. p. 488
Svoboda František	č. p. 488
Svobodová Michaela	č. p. 488
Kulhánková Alžběta	č. p. 152
Ševčíková Aneta	č. p. 442
Đuranová Lily	č. p. 87
Vytrhlík Pavel	č. p. 217

Weiss Jiří

č. p. 191

Kopotová Miroslava

č. p. 247

Konečná Tereza

č. p. 453

ODHLÁŠENÍ

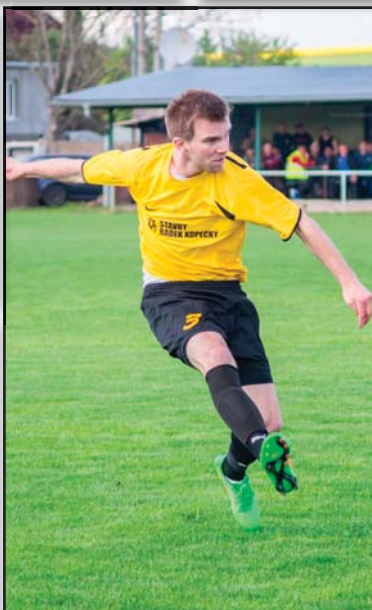
Popelková Ludmila č. p. 160

NAROZENÍ

Kulhánková Alžběta	č. p. 152
Ševčíková Aneta	č. p. 442
Đuranová Lily	č. p. 87
Vytrhlík Pavel	č. p. 217
Konečná Tereza	č. p. 453

ÚMRTÍ

Dobšák Otto	č. p. 340
Šebesta Josef	č. p. 161

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou.
 Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirkyszpravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.
 Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, Šéfredaktor: Božena Svobodová, členové RR: Adéla Dufková, Stanislav Prokop,
 Fotografie na obálce: Stanislav Prokop, Fotografie ve vydání: Adéla Dufková, Martina Linhartová, Stanislav Prokop. Uzávěrka příštího čísla: 5. 12. 2016
 Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak: MK ČR E 11712, Číslo 2/2016 - vyšlo 2. 9. 2016.
 Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)